

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016 ΤΕΥΧΟΣ 195οv

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ | ΤΕΥΧΟΣ 195ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ 110015

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ
Τηλ. 27310 26580
Fax 27310 26581
www.immspartis.gr
email: info@immspartis.gr
imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ
Τριακοσίων 48, Σπάρτη
τηλ. 27310 81253
info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Ἐν τῇ κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος...»	51
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασιάς καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου</i>	
Οἱ Πατέρες στόν σύγχρονο κόσμο	
Ἐγκράτεια	53
<i>Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης</i>	
Προσεγγίσεις καί προβληματισμοί	
«Ἐνός ἐστί χρεία»	55
<i>Ἀρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος</i>	
Σύγχρονες μορφές Γερόντων καί Ἀσκητῶν	
Γέρων Βησσαρίων ὁ Ἀγαθωνίτης	57
<i>Ἀρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασισιᾶ</i>	
Νεανικοί Ἀγκυροβολισμοί	
Διαδίκτυο: «μέτρον ἄριστον»	60
<i>Βασιλείου Κουδούνη, Φιλολόγου</i>	
Ἀπό τή ζωή τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας	
Γεγονότα - Σχόλια	62
Χρονικά Ἱερᾶς Μητροπόλεως	68

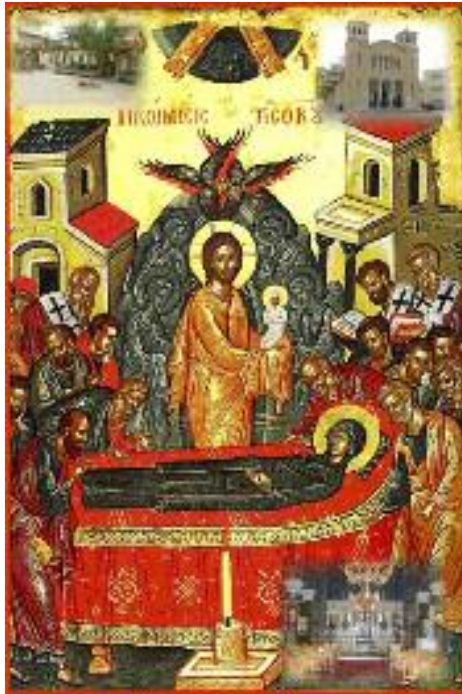
«Ἐν τῇ κοιμῆσει σου, νέκρωσις ἄφθορος...»

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Γιορτάζουμε καί πανηγυρίζουμε τή μεγάλη γιορτή τῆς Παναγιάς μας, τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου μας καί κατά χάρη καί δικῆς μας μητέρας, τήν ἁγία Κοίμησή της καί τή μετάστασή της στοὺς οὐρανοὺς.

Ἀλήθεια, πῶς ταιριάζει τό πανηγύρι, ἔστω καί ἄν εἶναι θρησκευτικό, μέ τόν θάνατο τῆς ἀσύγκριτης καί στοργικῆς Μητέρας μας; Πῶς ἡ Ἐκκλησία μας συνδυάζει τόν θάνατο μέ τή χαρά; Ἀπό τότε πού

ἦρθε ὁ Κύριός μας στή γῆ καί πῆρε τό σῶμα μας, γιά νά τό ἀγιάσει, καί ἔκανε τά πάντα, γιά νά ἐξασφαλίσει στόν καθένα μας τή σωτηρία, ἄλλαξαν ὅλα ἐδῶ στή γῆ. Ἄλλαξαν ἀκόμη καί οἱ λέξεις καί οἱ ἔννοιες τῶν λέξεων. Ἔτσι καί ὁ θάνατος ὀνομάστηκε ὕπνος μεγαλύτερης διάρκειας καί κανένας μέ τόν ὕπνο του δέ δημιουργεῖ θλίψη καί πόνο σά προσφιλή του πρόσωπα, ἀφοῦ σέ λίγη ὥρα ἢ σέ περισσότερη θά ἀνοίξει τά μάτια του, γιά νά συνεχίσει τή ζωή του. Καί τό νεκροταφεῖο ὀνομάστηκε κοιμητήριο, γιατί οἱ ἄνθρωποι πού φεύγουν ἀπό κοντά μας «μεταβαίνουν διά τοῦ θανάτου στή ζωή» καί στό μνήμα παραμένει μόνο τό σῶμα μας μέχρι τήν ἀνάστασή του.

Καί ἡ Παναγία μας διά τοῦ φυσικοῦ της θανάτου ἔφθασε στήν ἄλλη ζωή, πού εἶναι ἡ ἀληθινή καί ἡ μόνιμη, ἀφοῦ ἡ ἐπίγεια εἶναι προσωρινή καί γεμάτη ἀπό πόνο, θλίψη καί στεναγμό. Γιά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο συνέβη μάλιστα ἐκτάκτως κάτι πού εἶναι ἀναμενόμενο γιά μᾶς καί θά συμβεῖ στή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου. Τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τήν Κοίμησή της «μετέστη πρὸς τήν ζωήν», ἀνέβηκε δηλαδή καί

σωματικά στόν οὐρανό καί πῆρε θέση σά δεξιά τοῦ Κυρίου μας ὅπως τῆς ἔπρεπε καί ὅπως τῆς ἄξιζε, ἀφοῦ ἐκείνη μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί μέ τή δική της ἀείζωη προσπάθεια ἀνεδείχθη «τιμιωτέρα τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξότερα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ» καί θεωρεῖται καί πιστεύεται ἀπό τήν Ἐκκλησία μας ὡς «ἁγία ἁγίων μείζων».

Δέ θρηνοῦμε σήμερα. Ὁ θρῆνος ἀρμόζει σ' ἐκείνους πού χάνουν τήν ἐλπίδα τους, σ' ἐκείνους πού χάνουν τόν σωστό δρόμο μέσα στή ζωή. Τό κλάμα ἔχει σχέση μέ τίς ἀποτυχίες μας καί μέ τίς ἀμαρτίες μας καί στίς περιπτώσεις αὐτές εἶναι τά δάκρυα σωτήρια, γιατί ἐλκύουν τό ἔλεος καί τή συμπάθεια τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Κοίμησή της γιά μᾶς σημαίνει ἐλπίδα. Ἐκείνη ἀκολούθησε τά ἴχνη τοῦ Χριστοῦ στή γῆ καί ἐν συνεχείᾳ ὡς ἄνθρωπος δοκίμασε τόν θάνατο ὅπως ὁ Κύριος, γιά νά πιστεύσουμε ὅλοι ὅτι δέν ὑπάρχει πλέον θάνατος, ἀφοῦ νικήθηκε ἀπό τόν Κύριό μας, καί ἐπομένως καί ἐμεῖς μπορούμε ν' ἀκολουθήσουμε τά ἴχνη τοῦ Κυρίου καί τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Κοίμησή της γιά μᾶς σημαίνει ἐλπίδα. Ἐκείνη ἀκολούθησε τά ἴχνη τοῦ Χριστοῦ στή γῆ καί ἐν συνεχείᾳ ὡς ἄνθρωπος δοκίμασε τόν θάνατο ὅπως ὁ Κύριος, γιά νά πιστεύσουμε ὅλοι ὅτι δέν ὑπάρχει πλέον θάνατος, ἀφοῦ νικήθηκε ἀπό τόν Κύριό μας, καί ἐπομένως καί ἐμεῖς μπορούμε ν' ἀκολουθήσουμε τά ἴχνη τοῦ Κυρίου καί τῆς Θεοτόκου.

Νά γιατί ἡ σημερινή γιορτή εἶναι γιορτή χαρᾶς καί ἐλπίδας.

Εἶναι ἀκόμη ἡ γιορτή αὐτή καί εὐκαιρία ἐπικοινωνίας μας μέ τήν ἀείζωη Μητέρα μας, ἀφοῦ δέν εἶναι νεκρή ἀλλά ζῶσα καί ἀφοῦ δέν εἶναι μακριά μας ὅπως τότε πού ζοῦσε σωματικά στή γῆ, ἀλλά τώρα εὐρίσκεται κοντά σ' ὅλους μας πνευματικά.

Νά διατυπώσουμε τά αἰτήματά μας, νά τῆς ποῦμε τόν πόνο μας καί τά παράπονά μας, νά τῆς δείξουμε τίς πληγές μας ἀπό τήν ἁμαρτία, πού ἤπιε τό αἷμα μας, τσάκισε τά φτερά μας, τραυμάτισε τή θέλησή μας καί ἐξαιτίας τῆς χάσαμε τήν ἐλευθερία μας. Νά μιλήσουμε γιά τή δυστυχία τῶν νεοελλήνων, γιά τή φτώχεια καί τίς δοκιμασίες ἰδίως τῶν παιδιῶν μας. Νά διαμαρτυρηθοῦμε γιά τήν ἀχαριστία πολλῶν συνανθρώπων μας, ἀφοῦ τήν Ἐκκλησία μας καί τούς ἁγίους μας, στούς ὁποίους ὀφείλουμε τή δόξα μας καί τήν ἐλευθερία μας, σήμερα τούς περιφρονοῦν καί ὀργανωμένα προσπαθοῦν νά ἐξορίσουν ἀπό τήν καρδιά μας ὅσα ὅλα τά χρόνια πού προηγήθηκαν ἀποτελοῦσαν τόν θησαυρό τῆς καρδιάς μας καί τά ἀνυπολογίστου ἀξίας τιμαλφῆ τοῦ γένους μας.

Αὐτά καί ἄλλα νά τῆς εἰποῦμε καί Ἐκείνη ἔχει καί τή θέληση καί τή δύναμη νά μᾶς ἀκούσει καί νά μᾶς συμπαρασταθεῖ. Θέλει νά μᾶς ἀκούσει, ἀφοῦ εἶναι Μάννα μας καί μπορεῖ νά μᾶς ἱκανοποιήσει, ἀφοῦ εἶναι Θεομάννα καί ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι «πολλά ἰσχύει δέησις Μητρός πρός εὐμένειαν Δεσπότης».

Ἐγκράτεια

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Μία λέξη πού ἤχεϊ κάπως παράξενα στά αὐτιά μας, στή σύγχρονη ἐποχή πού ζοῦμε, ἀκούγεται σάν ὀπισθοδρομική καί ἀναχρονιστική γιά ὅλες τίς ἡλικίες.

Ἐνας μέγας φιλόσοφος, ὁ Ζάν Ζακ Ρουσσώ, λέγει ὅτι ἡ «ἐγκράτεια εἶναι τὸ καλύτερο φάρμακο γιά τὸν ἄνθρωπο. Ἡ δουλειά μᾶς δίνει αὐτὰ πού ἔχουμε ἀνάγκη καὶ ἡ ἐγκράτεια μᾶς μαθαίνει νὰ τὰ διαχειριζόμαστε καλὰ».

Δυστυχῶς ἀποδείχτηκε περίτρανα ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ διαχειριστεῖ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ πολὺ δυσκολότερο εἶναι νὰ ἐλέγξει τὰ πάθη του, γιὰτί βρίσκεται ἐκτεθειμένος σὲ μυρίους κινδύνους.

Ἡ ἔλλειψη ἀγωνιστικῆς διαθέσεως ἐκ μέρους τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου εἶναι ὁ βασικός λόγος πού ὑπάρχει αὐτὸ τὸ τέλμα. Ἡ διάπλαση τῆς προσωπικότητος βασιζέται σὲ ἀτομικά, ἐγωπαθῆ κριτήρια, τὰ ὁποῖα περιχαρᾶκνουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν βυθίζουν σὲ ἕναν ἀτέρμονα ναρκισσισμό.

Οἱ σταθερὲς ἀρχές εὐκόλα μεταβάλλονται γιά χάριν τῶν διαφόρων ἀπολαύσεων. Ἡ ζωὴ παρουσιάζεται ὡς ἕνα ὠραῖο μυθιστόρημα πού καμμιά σχέση δὲν ἔχει μὲ τὴν πραγματικότητα.

Εἶναι ἀδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ γίνεῖ εὐτυχισμένος χωρὶς τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στή ζωὴ του. Ἐνας μέγας Ἅγιος ἔλεγε «εἰσροὴ αἵματος, ἀπώλεια πνεύμα-

τος». Ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἀπολαμβάνει τίς ἡδονὲς καὶ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, πνευματικὰ ἀδειάζει καὶ ψάχνει γιά νὰ βρεῖ νόημα στή ζωὴ του.

Στὴν οὐσία ἡ ἐγκράτεια, ὅσοδὴποτε δύσκολη κι ἂν εἶναι, γίνεται σιγὰ-σιγὰ πιὸ εὐκόλη καὶ πιὸ εὐχάριστη γιά τὸν ἄνθρωπο πού ἀγωνίζεται πνευματικά. Ἀντιθέτως ἡ ἀκρασία ὀδηγεῖ πολλές φορές τὸν ἄνθρωπο σὲ δύσκολες καὶ ἀπέλπιδες καταστάσεις.

Ἐνας σοφὸς σύγχρονος ἄνδρας ἔλεγε ὅτι «ἡ ἐγκράτεια βάζει ξύλα στή φωτιά, τροφίμα στήν ἀποθήκη, ἀλεύρι στὸ ἀμπάρι, λεφτὰ στὸ πορτοφόλι, ὑπόληψη στή χώρα, χαρὰ στὸ σπίτι, ροῦχα στὰ παιδιά, δύναμη στὸ κορμί, ὀρθὴ κρίση στὸ νοῦ, καὶ σωφροσύνη σὲ ὁλόκληρο τὸ κοινωνικὸ οἰκοδόμημα».

Ἡ ἐγκράτεια εἶναι, γιά τὸν κάθε ἄνθρωπο, ὁ ρυθμιστὴς τῆς ζωῆς του. Ὅταν ξεφεύγουμε ἀπὸ αὐτὴ, κινδυνεύουμε ἀνὰ πᾶσα στιγμή ὄχι μόνο ὡς ἄτομα, ἀλλὰ καὶ ὡς οἰκογένεια-κοινωνία. Τὸ πνευματικὸ περιεχόμενο ἐν πολλοῖς βρίσκεται σὲ αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀρετὴ. Ὁ ἄνθρωπος πού κυριαρχεῖ στὸν ἑαυτὸ του ἔχει πετύχει τὴ μεγαλύτερη νίκη.

Ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σῦρος μᾶς λέγει ὅτι πραγματικὸς φιλόσοφος εἶναι ἐκεῖνος πού προσέχει τὰ μικρὰ, γιὰτί θὰ προσέξει καὶ τὰ μεγάλα. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπολαμβάνει τὰ πάντα καὶ νὰ νομίζει ὅτι μπορεῖ εὐκόλα

*Ἡ ἐγκράτεια εἶναι,
γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο,
ὁ ρυθμιστὴς τῆς ζωῆς του.
Ὅταν ξεφεύγουμε ἀπὸ αὐτή,
κινδυνεύουμε ἀνὰ πᾶσα στιγμή
ὄχι μόνο ὡς ἄτομα,
ἀλλὰ καὶ ὡς οἰκογένεια-κοινωνία.
Τὸ πνευματικὸ περιεχόμενο
ἐν πολλοῖς βρίσκεται
σὲ αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀρετή.
Ὁ ἄνθρωπος πὺ κυριαρχεῖ
στὸν ἑαυτὸ του ἔχει πετύχει
τὴν μεγαλύτερη νίκη.*

νὰ νικήσει τὰ πάθη του. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει μέτρο, γίνεται χειρότερος καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα. Εἶναι πολὺ ἀνόητο γιὰ μικρὲς ἀπολαύσεις νὰ θυσιάσουμε τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ὁ σοφὸς ἄνθρωπος εἶναι προσεκτικὸς καὶ ξύπνιος προσπαθώντας νὰ φυλάξει τὴ ζωὴ του ἀπὸ τὶς παγίδες πὺ στήνει ὁ διάβολος. Ἡ ἐλπίδα μας στὸν Δεσπότη Χριστὸ θὰ ἐνισχύσει τὸν ἀγῶνα μας. Φυσικὰ χρειάζεται πολλὴ καὶ σκληρὴ δουλειὰ γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς.

Ἡ σωτηρία μας εἶναι ἡ μεγαλύτερη ὑπόθεση τῆς ζωῆς μας. Ἡ μεγαλύτερη ἀπ' ὅλες. Τί νὰ τὰ κάνουμε, εἶπε ὁ Κύριος, ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, ἂν χάσουμε τὴν ψυχὴ μας; Ἡ ψυχὴ μας ἀξίζει περισσότερο ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχουμε στὴν καρδιά μας τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ προχωροῦμε στὴ ζωὴ αὐτὴ μὲ σύνεση καὶ προσοχή.

Ἐπαγρύπνηση σὲ ὅλα καὶ ἰδιαίτερως στὰ σαρκικὰ πάθη, πὺ κατατρῶνε τὴν ψυχὴ μας. Τὰ Σόδομα τὰ κατέστρεψε ὁ Θεός, γιατί οἱ ἄνθρωποι ἦσαν μόνο «σάρκες» καὶ δὲν ὑπῆρχε μέσα τους τίποτε τὸ πνευματικό. Ἦταν γεμᾶτοι ἀπὸ πνευματικὴ ἀκαθαρσία καὶ γι' αὐτὸ τοὺς ἀποστράφηκε ὁ Θεός.

Γιὰ νὰ σωθοῦμε, χρειάζεται νὰ ξεκολλήσουμε ἀπὸ τὰ υλικά πράγματα. Τὸ στεφάνο τῆς νίκης τὸ δίνει ὁ Χριστὸς μόνο σ' αὐτοὺς πὺ πάνω ἀπ' ὅλα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου ἔχουν βάλει τὴ σωτηρία τους καὶ ἀγωνίζονται γι' αὐτήν. Ἡ σκέψη μας νὰ εἶναι συνεχῶς στὴ μέλλουσα μακαριότητα καὶ νὰ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ μᾶς κάνει κληρονόμους τῆς.

«Ένός ἐστί χρεία»

Ἄρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη,
Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρωνος

Εἶναι γεγονός ὅτι ἔχουμε κάνει πολὺ-πλοκή καὶ ἀπαιτητικὴ τὴν καθημερινότητά μας. Τὸ ἰδεολογικὸ κενὸ βαθαίνει μέρα μὲ τὴ μέρα... Ὁ νεκρὸς πολιτισμὸς μας βρίσκεται σὲ μηχανικὴ ὑποστήριξη... Ποικιλία προβλημάτων καὶ ἀναγκῶν μᾶς ταλαιπωροῦν ζητώντας τὴν προσοχή μας καὶ τὴ λύση τους. Τὸ κυνήγι τῆς δόξας, τῆς κοσμικῆς καταξίωσης, τοῦ πλοῦτου, τῶν πολύμορφων ἡδονῶν σάν τὰ ζιζάνια τῆς παραβολῆς μᾶς «*συμπνίγουν*». Ἀπομυζοῦν τὴν ἰκμάδα τῆς καρδιάς· θολώνουν τὸν νοῦ· δημιουργοῦν ρωγμὲς στό οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς, μὲ συνέπεια νὰ βαθαίνει τὸ χάσμα τῆς ἀποστασίας ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἡ ἀπόσταση αὐτὴ μᾶς ἐμπλέκει μὲ «*ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς*». Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐμπλοκῆς εἶναι νὰ καταστρέφουμε τὴν ψυχὴ μας, ἀφοῦ ἡ οὐσία τοῦ εὐαγγελικοῦ «*ένός ἐστί χρεία*» παραθεωρεῖται ἢ ὑποσκάπτεται ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους μὴ μπορώντας νὰ ὑπομείνουμε τὸν ἐνοχικὸ ἔλεγχο τῆς παρεκτροπῆς μας. Κινούμενοι ὅμως, μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν κάνουμε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ πριονίζουμε τὰ θεμέλια τῆς πίστεως μας καταδικάζοντας τὴν ψυχὴ σὲ πνευματικὸ καταποντισμό... ἀπὸ τὸ νὰ οἰκοδομοῦμε σὲ μιά ἀνέλπιδη, ἀγχωτικὴ καθημερινότητα, ὅπου τέλος δὲν ἔχουν «*τὰ πάθια κι οἱ καημοί*»... ἀπὸ τὸ νὰ αὐτοκαταδικαζόμεστε σὲ μιά ἐνδοκοσμικὴ, καταθλιπτικὴ πραγματικότητα, ὅπου ἡ

ἀπουσία τοῦ Θεοῦ τὴ γεμίζει μὲ ἀνασφάλεια καὶ ὀδύνη.

Ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα εἶναι προβλήματα δικὰ μας... προϊόντα τῆς δικῆς μας ἀρρωστημένης κοινωνίας. Μιᾶς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἐπαίρεται γιὰ τὴν περιορισμένη ἢ καὶ ἀνύπαρκτη παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ δόμηση τοῦ κοινωνικοῦ ἴστοῦ της. Καὶ σὲ μιά τέτοια κοινωνία ἢ δημιουργία ψευδοαναγκῶν εἶναι ἀπαραίτητη, γιὰ νὰ καλύψει τὴν ἄβυσσο τῆς θεϊκῆς ἀπουσίας. Ψευδοδιλήματα εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ὑπάρχουν, ἐπειδὴ ἐξυπηρετοῦν ἄνομες σκοπιμότητες ἀποπροσανατολίζοντας τὴ βασικὴ σκοποθεσία. Διαμορφώνουν συμπεριφορὲς ὑπαγορεύοντας ταυτόχρονα ἀνάλογα ἤθη. Εἰκονικὲς ἀνάγκες, ψευδοπροβλήματα, καθίστανται ἀπόλυτοι καθοδηγητές συμπαρασύροντας καὶ ἀπομυζώντας κάθε στοιχεῖο ζωτικότητας καὶ ἀνθρωπιᾶς, ἀφοῦ λειτουργοῦν ἀποδομητικά, ναρκωτικά γιὰ τὴν προσωπικότητα, ἀλλὰ καὶ νεκρωτικά γιὰ τὸν νοῦ.

Μὲ λίγα λόγια γίναμε δοῦλοι τῶν ἀναγκῶν μας. Ξεφύγαμε ἀπὸ τὸ μέτρο καὶ τὴν ἰσορροπία τῆς πραγματικῆς χρείας. Ἀφεθήκαμε στὴ λαίλαπα κατασκευασμένων ἀπαιτήσεων. Δὲν ἀντιληφθήκαμε ἐγκαίρως ὅτι ἡ σύγχρονη κοινωνία εἶναι ἀκόρεστη καὶ προκλητικὴ σάν τὴν κόλαση· ὅτι εἶναι ἄπληστη, εὐδαιμονιστικὴ, συβαριτικὴ, ἀφοῦ τὴν ἀφήσαμε νὰ βάλει τὸ

άνεξιτήριο στίγμα της στήν καθημερινότητά μας. Ξεχάσαμε ότι η αγάπη του παρόντος κόσμου γίνεται αιτία αποστασίας από την αλήθεια και την οδό του Κυρίου. Χάσαμε, όντως, τό «ένός ἐστί χρεία». Καί δέν εἶναι μικρή λεπτομέρεια αὐτή. Εἶναι ἀδιάψευστος καθρέφτης, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτει τίς παραμορφώσεις πού ἔχουν ὑποστεῖ οἱ καρδιές μας ἀπό τήν ἀποστασία. Μιάς ἀποστασίας πού θρέφει τό κοσμικό φρόνημα μέ ὅλες τίς διαβρωτικές παρενέργειές του. Αὐτό εἶναι ἐκεῖνο πού μειώνει τόν ἐνθουσιασμό καί σιγά-σιγά σβήνει τή φλόγα τῆς πίστεως, ἀμβλύνει τίς συνειδήσεις, ψύγει τήν αγάπη στίς καρδιές καί νεκρώνει τίς ψυχές.

Μπροστά λοιπόν σέ αὐτή τήν τραγικότητα τῆς ὄντότητάς μας ἡ ἐξασφάλιση τοῦ «ένός ἐστί χρεία» ἀποτελεῖ ἐπιτακτική ἀνάγκη γιά τήν ἀποχαυνωμένη συνείδησή μας, δίνοντας ταυτόχρονα τό μέτρο μέ τό ὁποῖο πρέπει νά κινούμαστε καί νά ζοῦμε. Ἡ ζωὴ ἐν Χριστῷ εἶναι μία ζωὴ μετρημένη. Εἶναι ζωὴ διάκρισης καί θυσιαστικῶν ἐπιλογῶν. Ὁ χριστιανός εἶναι συγκρατημένος ἄνθρωπος, δέν παρασύρεται ἀπό τήν ἀμετρία τῶν κοινωνικῶν παλινδρομήσεων καί ἀπό τίς ἀφύσικες ὑπαγορεύσεις. Ἐχει «νοῦν Χριστοῦ», σκέπτεται διαφορετικά. Πρό πάντων λειτουργεῖ ἀφαιρετικά καί ἀπαλλάσσεται ἀπό τά περιττά, κυνηγώντας τό «ένός ἐστί χρεία». Καί αὐτό πού κυνηγᾷ ὡς ποθούμενο εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός καί ὁ προορισμός μας. Αὐτό θά τό πετύχουμε ὅταν κάνουμε τήν ἐξοδο ἀπό τόν κόσμο τῶν βιοτικῶν πραγμάτων, γιά νά μπορέσουμε νά

κάνουμε τήν εἴσοδο στό χῶρο τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Νεῖλος ὁ Ἀσκητής λέει ὅτι χαρακτηριστικό τῆς «τελείας ψυχῆς ἐστί τό ἀμέριμνον». Μέ ἄλλα λόγια, ὅτι στά μεγάλα ὕψη φτάνουν μεγάλες, ἐκλεκτές ψυχές πού δέ μεριμνοῦν γιά τά τοῦ κόσμου ἀλλά γιά τά τοῦ Θεοῦ. «*Ἀμέριμνους μᾶς ἔπλασε καί μᾶς θέλει ὁ Θεός ἀπό τῆς πλινθουργίας τῆς Αἰγύπτου*». ¹ Καί ὅταν οἱ πατέρες ἀναφέρονται στήν αἰγυπτιακή πλινθουργία, ἐννοοῦν τήν ἐμμονική προσκόλλησι στά ὑλικά ἀγαθά.

Ἄς ἀποτινάξουμε τήν αἰγυπτιακή δουλεία καί ἄς ὑψώσουμε τόν νοῦ στόν οὐρανό· ἄς κατευθύνουμε τίς σκέψεις καί τόν γενικότερο προσανατολισμό μας πρὸς τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μόνον τότε θά ἐλαφραίνει καί θ' ἀποκτᾷ νόημα ἡ ζωὴ, μόνον τότε θά ἀρχίσουν ν' ἀπλουστεύονται τά προβλήματα καί νά ἔρχεται ἡ χαρά. Μόνον τότε ὁ σκοτασμός τῆς ψυχῆς θά διαλυθεῖ καί θά καταυγασθοῦμε ἀπό τό φῶς τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ. Μόνον τότε θά ἀποκαλυφθεῖ μέσα μας ἡ πραγματική ἀνάγκη τοῦ «ένός ἐστί χρεία». Διότι «*ἐποίησεν ὁ Θεός τόν ἄνθρωπον ἄκακον, εὐθύη, ἐνάρετον, ἄλυτον, ἀμέριμνον, πάση ἀρετῇ καταγλαϊσμένον, πᾶσιν ἀγαθοῖς κομῶντα*». ²

¹ Βλ. Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα, τ. 4, Το περιβόλι της Παναγίας, 1992. σ. 177.

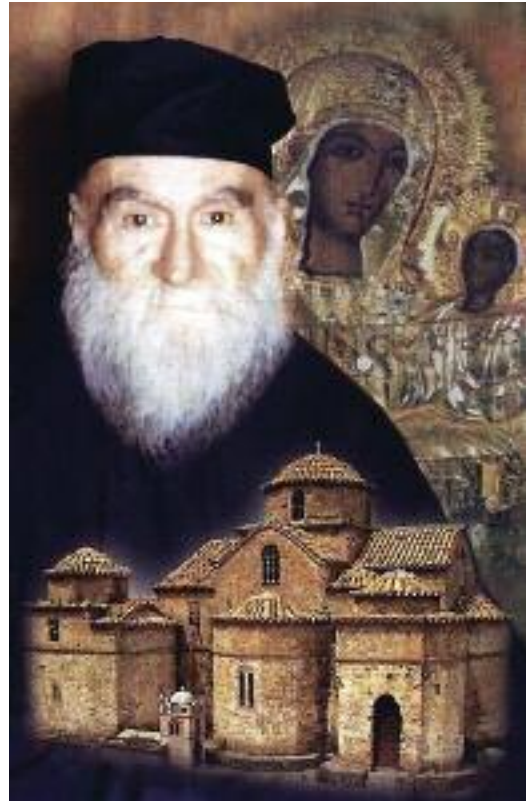
² Βλ. Joannes Damascenus Scr. Eccl., Theol., Expositio fidei (2934: 004) "Die Schriften des Johannes von Damaskos, vol.2", Ed. Kottler, B.Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 12. Section 26, line 25.

Γέρων Βησσαρίων ὁ Ἄγαθωνίτης

Ἄρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασιῶ

Ὁ Γέρων Βησσαρίων Κορκολιάκος, ὁ Ἄγαθωνίτης, γεννήθηκε στὸ Πεταλίδι Μεσσηνίας τὸ ἔτος 1908, ὅπου ἔμαθε τὰ πρῶτα του γράμματα. Τὸ κοσμικὸ του ὄνομα ἦταν Ἀνδρέας. Στὰ 18 του χρόνια πῆγε στὴν Καλαμάτα, ὅπου συνδέθηκε μὲ πνευματικούς ἀνθρώπους καὶ ἀποφάσισε νὰ εἰσέλθει στὸν ἱερὸ κλῆρο. Ἔγινε Μοναχὸς καὶ πῆρε τὸ ὄνομα Βησσαρίων. Ἐπειτα χειροτονήθηκε Διάκονος, Ἱερέας καὶ ἔλαβε τὸ ὄφθικιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Ἀνώτερες σπουδὲς του ἦταν τὸ Σχολαρχεῖο. Ὡστόσο ἡ συνεχὴς μελέτη τῶν ἱερῶν βιβλίων, τῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν βιβλίων τοῦ ἀναλογίου εἶχαν κάνει τὸν π. Βησσαρίωνα ἄνθρωπο εὐρύτατα καὶ βαθύτατα μορφωμένο θεολογικά. Γεμάτος πνευματικὰ ἐφόδια τὸ ἔτος 1935, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ ἐπίσης Μεσσηνίου Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ, ὁ π. Βησσαρίων πῆγε στὴν Καρδίτσα, ὅπου ἀφοσιώθηκε στὸ ἔργο τῆς διακονίας τοῦ Κυρίου μας. Ἐκεῖ ἀσκήθηκε στὸ ἔργο τῆς φιλανθρωπίας καὶ μέσα σὲ αὐτὸ ἀνάλασε ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του σὲ σημεῖο πού εὐρισκόμενος στὸ Νοσοκομεῖο «Σωτηρία», λίγο πρὶν τὸ θάνατό του, νὰ ρωτᾷ ἀπὸ τὸ κρεβάτι τοῦ πόνου μὲ ἀκαταπύνητη ἔγνοια γιὰ τὰ παιδιά, τοὺς φτωχοὺς, γιὰ τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας. Ἀνέλαβε πολλὲς καὶ δύσκολες ἀποστολές. Μεταξὺ αὐτῶν ἔπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὴ

γερμανικὴ κατοχῇ, κατὰ τὴν ὁποία ἀναφέρεται ὅτι βοήθησε πολλοὺς πατριῶτες καὶ ἔσωσε μὲ προσωπικὲς παρεμβάσεις του παιδιά πού εἶχαν συλλάβει οἱ Γερμανοί.

Μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωση καὶ τὸν Ἐμφύλιο ὁ π. Βησσαρίων ἔφυγε ἀπὸ τὴν Καρδίτσα. Ἦδη Ἀρχιμανδρίτης μὲ πολὺχρονο ἀσκητικὸ βίο καὶ πλούσιο πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο, ἦρθε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγάθωνος μετὰ τὸ 1955, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸν ἐπίσης Πελοποννήσιο π. Γερμανὸ Δημάκο. Ἐκεῖ ἀνέλαβε νὰ διακονεῖ τὸν

πνευματικό τομέα του Μοναστηριού. Είχε έσωτερικό διακόνημα μέσα στο Μοναστήρι, αλλά είχε και έξωτερική ύπηρεσία στον κόσμο. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη πήγαινε στα Νοσοκομεία της Λαμίας, έβλεπε τους άσθενείς, τους παρηγορούσε και τους έξομολογούσε. Με τη χαρισματική προσωπικότητά του, την αγάπη του για τον άνθρωπο και τον γλυκό και άπλο τρόπο του, κατάφερε να άνακουφίζει τις πονεμένες ψυχές. Τις λουπές ημέρες καθόταν στο Μοναστήρι, μπροστά στην Έκκλησία, ύποδεχόταν με το εύπροσήγορο χαμόγελό του τον κόσμο και άκουγε τα προβλήματά του. Οι άνθρωποι που έρχονταν φορτωμένοι με πόνο, βάσανα και άγχος, έφευγαν από το Γέροντα άνακουφισμένοι. Πολλούς από αυτούς τους βοηθούσε και οικονομικά. "Όσα πράγματα και χρήματα του έφεραν πολλοί άνθρωποι που τον έμπιστεύονταν, ο παππούλης τα μοίραζε στους φτωχούς και όσους είχαν ανάγκη. "Έλεγε συνεχώς: «Έξω οι άνθρωποι είναι φτωχοί, έξω πεινάνε, πρέπει να τους βοηθήσουμε».

Κάθε Σαρακοστή έφευγε από το Μοναστήρι με την εύχή του Γέροντα Γερμανού και έφτανε από τη μιά άκρη του Νομού Φθιώτιδος στην άλλη. Πήγαινε σε όλα τα σπίτια και βοηθούσε. Πολλές φορές κοιμόταν και εκεί. Η περιοδεία του περιλάμβανε κατ' άρχην την έξομολόγηση, για την οποία τον άνεμεναν με άδημονία σε όλα τα χωριά. Ό π. Βησσαρίων έξομολογούσε και τα παιδιά στο Έκκλησιαστικό Λύκειο της Λαμίας και ήταν ο πνευματικός τους. Έξομολογούσε τα παιδιά και στο τέλος πάντοτε τους έβαζε «κάτι» στο χέρι, για να τα ένισχύσει.

"Όταν λειτουργούσε ο π. Βησσαρίων, έλαμπε όλόκληρος, καθώς τελούσε τη Θεία Λειτουργία με όλο τό σεβασμό και την ιεροπρέπεια που άρμόζει. Παρά το γεγονός ότι δέν μπορούσε να μιλήσει καλά, καθώς ή φωνή του ήταν φθίνουσα, έξαιτίας ένός περιστατικού με τους Γερμανούς, δέν παραιτήθηκε από το Άγιο Θυσιαστήριο. "Έλεγε πώς: «ό δέ έχω, Κύριε, τουτό σοι δίδωμι» (Πρ. γ', 6). Με συμβουλές που ή Θεία Χάρις παραχωρούσε στην προσευχή του, με έμπνευσμένη κατήχηση, με μυστική έξομολόγηση, φιλοτεχνούσε το έργο του ο λειτουργός του Θεού. Ήταν μέγας έξομολόγος. Τον έβλεπαν οι άνθρωποι εύπροσήγορο, άπλο, ταπεινό, με την άδύναμη φωνούλα του και έλκονταν.

Ό π. Βησσαρίων ήταν και ο «κουβαλητής» του Μοναστηριού. "Έβγαινε με την εικόνα της Παναγίας στα χωριά, όπου με λαχτάρα τον περίμεναν στους δρόμους οι πιστοί. Τελούσαν άκολουθίες, ο παππούλης τους έξομολογούσε, τους μιλούσε με λόγους πνευματικούς και οίκοδομητικούς και εκείνοι έδιναν εύλογίες από τα προϊόντα τους. Ό π. Βησσαρίων όσα μάζευε τα μοίραζε σε δύο «σακιά». "Ένα σακί έφερε στο Μοναστήρι για τις άνάγκες του, καθώς τότε λειτουργούσε έδω ή Γεωργοτεχνική Σχολή και ή Ήερά Μονή φιλοξενούσε 82 άπορα παιδιά. "Όσα περιείχε το άλλο σακί τα μοίραζε κατευθείαν στους φτωχούς. Γνώριζε ποιές ήταν οι άνάγκες κάθε οίκογένειας και άνάλογα έκανε τη διανομή. Ό Γέρων Βησσαρίων πέρασε τη ζωή του νουθετώντας, συμβουλευόντας, διακονώντας με παντοειδείς τρόπους το ποίμνιο του Θεού. Ήταν ο καλός ποιμήν, που θυσίασε τη ζωή του ύπερ των

προβάτων. Τὰ τοῦ κόσμου ὅλα τὰ θεωροῦσε σκύβαλα, ὅπως λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «ἵνα Χριστὸν κερδίση». Καὶ τὸν κέρδισε τὸ Χριστό. Ὁ π. Βησσαρίων ἦταν καλὰ στὴν ὑγεία του σὲ γενικὲς γραμμές, δὲν εἶχε μεγάλα προβλήματα. Πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἤρθαν ἡ κόπωση καὶ τὰ γεράματα. Λόγω τῆς σοβαρότητας τῆς κατάστασης μεταφέρθηκε στὸ Νοσοκομεῖο «Σωτηρία» στὴν Ἀθήνα, ὅπου κοιμήθηκε ἀπὸ πνευμονικὸ οἴδημα τὴν 22 Ἰανουαρίου 1991.

Ἡ πρόσβαση στὸ Μοναστήρι ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες ἦταν δύσκολη λόγω ἔντονης χιονόπτωσης. Μὲ δυσκολία ἀνέβηκε ἡ νεκροφόρα. Γιὰ δύο ἡμέρες τοποθετήθηκε στὴν Ἐκκλησία, ὅπου πολὺς κόσμος περνοῦσε, γιὰ νὰ χαιρετήσῃ τὸ Γέροντα καὶ νὰ κλάψῃ. Ἔλαμπε τὸ πρόσωπό του μέσα στὸ φέρετρο καὶ τὸ σῶμα του εὐωδίαζε. Τὸ σῶμα του δὲν μπορούσε νὰ ἐνταφιαστῆι στὸ κοιμητήριο λόγω τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου κηδεύτηκε στὰ Βαπτιστήρια, ὅπου ὑπῆρχαν δωμάτια προορισμένα γιὰ τὴν ἐξομολόγηση. Πολλοὶ ἄνθρωποι γιὰ χρόνια κατέβαιναν, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸ σκῆνωμα, δείχνοντας τὴν εὐσέβειά τους. Μάλιστα πολλοὶ τοῦ ἔφερναν ἀφιερῶματα, σὰν νὰ τὰ προσέφεραν σὲ Ἅγιο, χωρὶς νὰ περιμένουν ὅποιοδήποτε σημεῖο, γιὰ νὰ ἀποδείξει τὴν ἀγιότητά του. Μάλιστα ὑπάρχουν ἀναφορὲς τῶν θαυμαστῶν ἐμπειριῶν καὶ τῶν βιωμάτων ποὺ εἶχαν στὸν τάφο τοῦ Γέροντα. Πολλοὶ εἶχαν ταραχὴ μέσα στὸ σπίτι τους, μὰ ὅταν εἶδαν τὸν π. Βησσαρίωνα στὸν ὕπνο τους, ἤρθε ἡ γαλήνη πάλι στὴν οἰκογένεια, καὶ ἄλλα παρόμοια. Ἀποφασίστηκε νὰ μὴ γίνῃ ἐκταφή,

ἀλλὰ ἀναβάθμιση τοῦ χώρου τῶν Βαπτιστηρίων. Ὡστόσο ἡ καθίζηση ποὺ παρουσιάστηκε στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ Μοναστηριοῦ ἀπαιτοῦσε τὸ γκρέμισμα καὶ τὴν ἀνοικοδόμηση αὐτῆς μὲ νέα στηρίγματα. Ἐπομένως ἡ ἐκταφή ἦταν ἀπαραίτητο νὰ γίνῃ. Ἀφοῦ τελέστηκε Τρισάγιο, ξεκίνησε ἡ ἀφαίρεση τῶν τούβλων. Φάνηκε τὸ φέρετρο σὲ ἄριστη κατάσταση. Ἀφοῦ μεταφέρθηκε στὸ κοιμητήριο, ἄνοιξαν οἱ Μοναχοὶ τὸ φέρετρο, γιὰ νὰ ἀφαιρέσουν τὰ ὀστά. Ὅταν ὅμως τὸ ἄνοιξαν, διαπίστωσαν μὲ ἔκπληξη ὅτι τὸ σῶμα του κάτω ἀπὸ τὸ σάβανο ἦταν ἄφθαρτο.

Αὐτὸ ἀποτελοῦσε θαυμαστὸ γεγονός καὶ θεία οἰκονομία. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὅλοι οἱ Μοναχοὶ πίστευαν στὴν ἀγιότητά του, ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθεῖ τῆς ὑπόθεσης. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, ὅταν τὸ ἔμαθε, συγκλονίστηκε, ἐπισκέφθηκε τὸ Μοναστήρι καὶ προσκύνησε συγκινημένος τὸ ἱερὸ σκῆνωμα. Τὸ ἄφθαρτο σῶμα τοῦ Γέροντα μεταφέρθηκε στὸ παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Τριάδας, γιὰ νὰ προστατεύεται. Ὁ ἡσυχος παππούλης μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ τάραξε τὸ πανελλήνιο. Μετὰ ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια βρέθηκε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου σὲ πλήρη συνοχή, ἀπλῶς συρρικνωμένο, ἀφυδατωμένο, νὰ κρατᾷ μάλιστα τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο καὶ νὰ μὴ εἶναι εὐκόλο νὰ του τὸ ἀποσπάσει κανεὶς. Ἀργότερα τὸ σκῆνωμα τοῦ Γέροντα τοποθετήθηκε σὲ παρεκκλήσιο τοῦ Καθολικοῦ, ὅπου παραμένει μέχρι σήμερα, δεχόμενο τὸν σεβασμὸ τῶν πιστῶν.

Διαδίκτυο: «μέτρον ἄριστον»

Βασιλείου Κουδούνη,
Φιλολόγος

Προσεγγίζοντας έτυμολογικά τή λέξη Διαδίκτυο εύκολα καταλαβαίνουμε ότι είναι ένας σύνθετος όρος, συνάμα και ένας νεολογισμός. Προέρχεται από τίς λέξεις *Διά* και *Δίκτυο* και άφορᾶ ένα σύνολο ύπολογιστών πού συνδέονται μεταξύ τους σέ παγκόσμια κλίμακα έτσι, ώστε οί χρήστες τους νά μπορούν νά έπικοινωνούν, νά μοιράζονται και ν' ανταλλάσσουν πολυσχιδείς πλέον πληροφορίες. Στήν άγγλική γλώσσα ή αντίστοιχη λέξη Internet προέρχεται από τή συνεκφορά International Network, πού σημαίνει Διεθνές Δίκτυο (Υπολογιστών).

Τό Διαδίκτυο, κατά τή διάρκεια τής τελευταίας δεκαετίας, έχει έξελιχθεί σέ ένα ισχυρό έργαλειό ψηφιακής τεχνολογίας, μέ ποικίλα και άναμφισβήτητα όφέλη. Η ύπερλεωφόρος πληροφοριών, όπως πολλοί εύστοχα τό χαρακτηρίζουν, έχει έπιφέρει επανάσταση στό έπαγγελματικό πεδίο, στήν εκπαίδευση, στήν οικόγενεια και τίς έν γένει κοινωνικές σχέσεις. Ακατάπαυστα, διακινείται ένα πλήθος πολύμορφων δεδομένων(κείμενα, εικόνες, μουσική, βίντεο), ώστε στήν όθόνη του ύπολογιστή μας νά λαμβάνουμε κάθε στιγμή μέ ίλιγγιώδη ταχύτητα έναν τεράστιο άριθμό ψηφιακών πηγών πληροφορίας. Επίσης, στόν νεοφανή αυτόν ψηφιακό κόσμο παρέχεται ή δυνατότητα δημιουργίας εικονικών χώρων ή κοινοτήτων άπαλλαγμένων από τίς πολιτιστικές και άλλες διαχωριστικές γραμμές πού διακρίνουν τήν κοινωνική πραγματικότητα.

Ο διαδίκτυακός τρόπος έπικοινωνίας έπηρεάζει άμεσα τή συμπεριφορά μας και καθορίζει σέ σημαντικό βαθμό τήν καθημερινότητά μας. Τά νέα μοντέλα συμπεριφορᾶς και κοινωνικής δράσης τών άτόμων άφορούν ένήλικες και παιδιά πού εκτίθενται σέ καταστάσεις οί όποίες τούς έπηρεάζουν καταλυτικά και τίς όποίες άρκετές φορές άδυνατούν νά έλέγξουν.

Πρόσφατη μελέτη πού δημοσιεύτηκε στόν "GUARDIAN" (Έφημ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ) άποκαλύπτει τήν κλίμακα τής παθιασμένης προσήλωσης τών Βρετανών στό Διαδίκτυο. Οί έρευνητές μελέτησαν 2050 ένήλικες και 500 έφήβους, διαπιστώνοντας ότι περισσότερο από τό 1/3 τών χρηστών δυσκολεύεται νά διακόψει τή σύνδεσή του μέ τό Διαδίκτυο. Οί ένήλικες Βρετανοί δαπανούν μεσοσταθμικά 25 ώρες τήν έβδομάδα στό INTERNET, ένώ τό 2005 δέν υπερέβαιναν τίς έννέα ώρες. Τά 3/4 τών χρηστών δηλώνουν ότι ή συνήθειά τους αυτή είναι σημαντική για τή ζωή τους και τό 59% όμολογεί ότι είναι «έξαρτημένο» από τή συσκευή μέσω τής όποίας άποκτᾶ πρόσβαση στό Διαδίκτυο. Τελικά, οί έπιστήμονες καταλήγουν στό άκρως άνησυχητικό συμπέρασμα, ότι ό διαρκώς αύξανόμενος χρόνος πού δαπανούμε μπροστά από τίς ηλεκτρονικές μας συσκευές συνεπάγεται τόν περιορισμό τών ώρων ύπνου, τήν έγκατάλειψη του νοικοκυριού, αλλά και τή μείωση τής συναναστροφής μέ φίλους και συγγενείς. Η έρευνα, επίσης, διαπίστωσε ότι ή άδιάκοπη σύνδεση στό Διαδίκτυο έπιδρᾶ δυσμενώς στούς κοινωνικούς μας «καλούς» τρόπους. Τό 25% τών έρωτηθέντων δήλωσε ότι κάποιος τούς σκουντάει ή πέφτει πάνω τους τουλάχιστον μία φορά τήν έβδομάδα, επειδή περπατούν μέ τό βλέμμα έστιασμένο στό κινητό τους. Η κατάσταση είναι ιδιαίτερος άνησυχητική για τούς έφήβους, καθώς τό 60% παραδέχονται ότι παραμελούν τή σχολική εργασία ή άργοπορούν στό σχολείο, διότι είναι κολλημένοι σέ κάποια ηλεκτρονική συσκευή. Η εύκολία μέ τήν όποία τό διαδίκτυο προσφέρει αναγκαίες πληροφορίες ένδεχομένως άπομακρύνει τούς μαθητές από τίς άπαιτήσεις τής συστηματικής μελέτης και τής ούσιαστικής ένασχόλησης μέ τά διάφορα διδακτικά άντικείμενα. Είναι πιθανή, δηλαδή, ή άμβλυνση τής προσπάθειας πού καταβάλλεται από τόν μαθητή και ή ύποχώρηση

τών πραγματικών επιδόσεων του τόσο στο επίπεδο απόκτησης γνώσεων, όσο και στο επίπεδο εξέλιξης της αντιληπτικής του ικανότητας.

Άλλες μελέτες έχουν επικεντρωθεί στις επιπτώσεις της κατάχρησης του διαδικτύου (ιστοσελίδες, βίαια ηλεκτρονικά παιχνίδια) για την ψυχική υγεία των παιδιών. Η άνεξελέγκτη πλοήγηση σ' ένα χαοτικό ψηφιακό κόσμο σίγουρα θα μεταδώσει στο παιδί πολλά έρεθίσματα άκρως ακατάλληλα για την ηλικία του και αντιπαιδαγωγικά. Είναι συχνά φαινόμενα, πλέον, η παραβίαση προσωπικών τους δεδομένων, ο διαδικτυακός έκφοβισμός, καθώς και η έπαφή με σελίδες βίαιου ή πορνογραφικού περιεχομένου. Όλες οι επιδράσεις που δέχονται μέσω της κατάχρησης του διαδικτύου τά παιδιά επιφέρουν, αναμφίβολα, δυσμενείς συνέπειες, πρωτίτως στην ψυχική τους υγεία, αφού τά αναπτυξιακά στάδια της προσωπικότητάς τους δέν έχουν ολοκληρωθεί ακόμη.

Οι πιθανές αλλαγές που ενδέχεται να εμφανιστούν στη συμπεριφορά παιδιών που χρησιμοποιούν υπέρμετρα το διαδίκτυο είναι ποικίλες. Σ' αυτές συγκαταλέγονται ή μείωση του χρόνου που αφιερώνουν στην έπαφή με την οικογένειά τους, οι τάσεις κοινωνικής απομόνωσης, ή σύνδεση με άγνωστα πρόσωπα, ή παραμέληση της ατομικής υγιεινής, οι άπουσίες από τό σχολείο, ή εκδήλωση συμπεριφοράς έθισμού και σωματοποίησης του άγχους (πόννοι στην κοιλιά, έφιάλτες κτλ), οι έμμονές στη σκέψη, ή απώλεια ελεύθερης σκέψης και βούλησης. Μέ τά βίαια ηλεκτρονικά παιχνίδια, ειδικότερα, τά παιδιά μπορεί νά παρουσιάσουν ανάπτυξη βίαιων σκέψεων και έπιθετικής συμπεριφοράς και ταύτιση με πρωταγωνιστές αυτών των μέσων «ψυχαγωγίας».

Έπομένως, όσον άφορᾷ τή διαπαιδαγώγηση των παιδιών οι γονείς έχουν ακόμη ένα θεσμό, το διαδίκτυο, που έπηρεάζει και διαμορφώνει τόν χαρακτήρα και τή συμπεριφορά τους, πέρα από τό σχολείο, τήν τηλεόραση και τό κοινωνικό τους περιβάλλον. Στο πλαίσιο αυτό είναι ανάγκη νά καλλιεργηθεί μία ιδιαίτερη συμπεριφορά των γονιών άπέναντι σ' αυτό τό καινούρ-

γιο τεχνολογικό φαινόμενο, τό όποιο μόλις ξεκίνησε νά έπιβάλλεται στο διαπαιδαγωγικό τους έργο. Η συνεργασία μέ τό σχολείο και ή αναζήτηση της καθοδήγησης ενός ειδικού συμβούλου είναι αναγκαίοι όροι, κυρίως όταν οι γονείς δέ διαθέτουν τή σχετική πληροφόρηση. Οι άκρατες αντιδράσεις και οι τιμωρίες άρκετές φορές προκαλούν αντίθετο άποτέλεσμα στην όριοθέτηση και γενικότερα στην διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Η πλήρης άπαγόρευση της πρόσβασης στο διαδίκτυο είναι άσφαλώς ουτοπία και ένας πιθανός παράγοντας για περαιτέρω αντιπαράθεση μέ τά παιδιά. Συστήνεται, έντούτοις, νά υπάρχει μέσα στην οικογένεια έπίβλεψη στον τρόπο και στον χρόνο χρήσης του διαδικτύου μέ συνεχῆ μέριμνα, χωρίς αυτή βέβαια νά εκφυλίζεται σε υπεπροστασία. Παράλληλα, είναι άπαραίτητη ή συζήτηση μέ τά παιδιά και ή καλλιέργεια, από γονείς και σχολείο, κριτικής στάσης και όριοθέτησης της χρήσης του ηλεκτρονικού αυτού εργαλείου. Τίς περισσότερες φορές τό παιδί βρίσκεται μόνο του, όταν έρχεται αντιμετώπι με διαδικτυακούς κινδύνους. Είναι σημαντικό, συνεπώς, νά μάθει νά διακρίνει τίς καταστάσεις αυτές από μόνο του και νά αυτοπροστατεύεται άποτελεσματικά.

Έν κατακλείδι, τό διαδίκτυο άποτελεῖ ένα πολύ χρήσιμο και άπαραίτητο τεχνολογικό έπίτευγμα, που ή χρήση του συνεχώς διευρύνεται, αλλά ή κατάχρησή του έγκυμονεί πολλούς κινδύνους. Η σωστή διαχείριση του δαιδαλώδους ψηφιακού αυτού κόσμου και ή έπακόλουθη άποφυγή των έπιζήμιων εκφάνσεων του είναι κατά βάση συνάρτηση της άναγνώρισης και της συνειδητοποίησης της άξιας του μέτρου και των κανόνων, της έγκράτειας και της αυτοπειθαρχίας, της κριτικής και διακριτικής στάσης στο πολυκύμαντο πλαίσιο της καθημερινής μας συμπεριφοράς. Στη διαμορφωση τέτοιων, άνθεκτικών και ίσορροπημένων προσωπικοτήτων έπιβάλλεται νά αποβλέπουν κατά προτεραιότητα οι θεμελιώδεις φορείς της διαπαιδαγώγησης (οικογένεια, Έκκλησία, Σχολείο, Μ.Μ.Ε.), άν, βέβαια, έπιθυμούμε μία βιώσιμη και θαλερή άνθρώπινη κοινωνία.

Γεγονότα - Σχόλια

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΛΑΙΟΠΑΝΑΓΙΑΣ

Τò απόγευμα τῆς Κυριακῆς 10 Ἰουλίου 2016 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος τέλεσε τὸν Ἁγιασμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἐνοριακοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Παλαιοπαναγιαῖς. Ἀμέσως μετὰ τὸν Ἁγιασμό, τὸν λόγο πῆρε ὁ ἐφημέριος τοῦ χωριοῦ Αἰδ. π. Παναγιώτης Ξηρόδημας, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ καλωσόρισε τὸν Σεβασμιώτατο καὶ τοὺς παρευρισκόμενους, εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν ὁμογενῆ δωρητὴ ἀπὸ τὶς Η.Π.Α κ. Νικόλαο Σαραντάκο, γιὰ τὴν

ἐξ ὁλοκλήρου κατασκευὴ τοῦ ὁμορφου καὶ λειτουργικοῦ χώρου. Παράλληλα προσέφερε ὡς δῶρο στὰ παρευρισκόμενα μέλη τῆς οἰκογένειάς του μία εἰκόνα τῆς Παναγίας. Στὴ συνέχεια ἡ Πρόεδρος τῶν τοπικῶν Συλλόγων Παλαιοπαναγιαῖς κ. Διαμάντω Δογαντζῆ ἀπένειμε τιμητικὴ πλακέτα, ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ, στὴν οἰκογένεια Σαραντάκου. Ἡ ἐκδήλωση ὁλοκληρώθηκε μὲ τὸν πάντα μεστό καὶ ὠφέλιμο λόγο τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχη μας κ. Εὐσταθίου, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν εὐεργέτη κ. Νικόλαο Σαραντάκο σὲ

τηλεφωνική συνομιλία πού εἶχαν σέ ἀνοικτή ἀκρόαση. Θέλοντας μάλιστα νά ὑπογραμμίσαι τή σπουδαιότητα τῆς πρωτοβουλίας, ἀπένειμε στόν ἐγγονό τοῦ δωρητῆ τή μεγαλύτερη τιμητική διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, τόν Μεγαλόσταυρο τῆς Χιλιετηρίδας τοῦ Ὁσίου Νίκωνος «τοῦ Μετανοεῖτε». Παράλληλα ἐπισήμανε τήν ἀγάπη πού τρέφουν οἱ ἀπόδημοι Λάκωνες γιά τόν τόπο τους, τήν ὁποία ἔχουν ἀποδείξει κατ' ἐπανάληψη καί ποικιλοτρόπως. Ἀκολούθησε δεξίωση στόν ἴδιο χῶρο πού παρέθεσε ὁ δωρητής.

ΣΤΟ ΜΥΣΤΡΑ Η 34η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε στό Μυστρά, τὸ διάστημα ἀπὸ 3 ἕως 6 Ἰουλίου 2016, ἡ ἐτήσια Πανελλήνια Συνάντηση Ἱεροδιδασκάλων, πού ὀργάνωσε ὁ Πανελλήνιος Σύνδεσμος Ἱεροδιδασκάλων «ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ Ο ΕΞ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ». Στὴ συνάντηση πήραν μέρος 35 Ἱεροδιδάσκαλοι μὲ τίς οἰκογένειές τους ἀπὸ διάφορα διαμερίσματα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως Θράκη, Μακεδονία, Ἡπειρο, Στερεὰ Ἑλλάδα, Πελοπόννησο καί Κρήτη. Κορύφωση τοῦ πλούσιου τριήμερου προγράμματος ἀποτέλεσε ἡ Θεία Λειτουργία πού τελέσθηκε στόν Μητροπολιτικό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στήν Καστροπολιτεία τοῦ Μυστρά, ὅπου συλλειτουργήσαν ἐννέα Ἱεροδιδάσκαλοι ἀντιπροσωπευτικά, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἔψαλαν στό Ἀναλόγιο καί διακόνησαν στό Ἱερὸ Βῆμα. Στὴ συνέχεια τελέσθηκε ἀρτοκλασία ὑπὲρ ὑγείας πάντων τῶν

Μελῶν καί τῶν οἰκογενειῶν τους καί στό τέλος μνημόσυνο, ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ἱεροδιδασκάλων καθὼς καί ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καί τῶν συμπολεμιστῶν του, τῶν πεσόντων στήν προάσπιση τῆς βασιλίδος τῶν Πόλεων. Ἀκολούθησε ξενάγηση στόν Μητροπολιτικό Ναὸ ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ-διδάκτορα τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας καί Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Φιλολόγων Λακωνίας κ. Δημήτριο Βαχαβιώλο. Ἀμέσως μετὰ ξεκίνησαν οἱ ἐργασίες τοῦ συνεδρίου σὲ αἶθουσα καταστήματος τοῦ νέου Μυστρά. Τὸν κωλύομενο, γιὰ ἔκτακτους ποιμαντικούς λόγους, Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐστάθιο, ἐκπροσώπησε ὁ Ἐφημέριος Μυστρά Ἱεροδιδάσκαλος π. Λάζαρος Σκάγκος, ὁ ὁποῖος καλωσόρισε τοὺς παρευρισκόμενους. Στὴ συνέχεια τὸν λόγο πήρε ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Ἱεροδιδάσκαλος πρωτ. Σωκράτης Ξενικάκης, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τεσσάρων Νεομαρτύρων Ρεθύμνου Κρήτης. Ἡ ὀλοκλήρωση τῶν ἐργασιῶν ἐπισφραγίστηκε μὲ τὴν ἔκδοση σχετικοῦ Ψηφίσματος. Ὁ σεπτὸς Ποιμέναρχης μας κ. Εὐστάθιος, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐπίσημου γεύματος πού παρέθεσε στοὺς φιλοξενούμενους στό Μυστρά, τοὺς καλωσόρισε, τοὺς εὐχήθηκε εὐόδωση τῶν σκοπῶν τοῦ Συνεδρίου καί καλὴ διαμονὴ στόν εὐλογημένο τόπο τῆς Λακωνίας. Στὴ συνέχεια οἱ σύεδροι εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσουν μαζί του, νὰ τὸν γνωρίσουν προσωπικὰ καί νὰ ἀνταλλάξουν γόνιμες σκέψεις. Οἱ συμμετέχοντες στό Συνέδριο κατὰ τὴν παρουσία τους στὴ Λακωνία

ἐπισκέφθηκαν τὸ Ἱερό Προσκύνημα Ἁγίου Νεκταρίου Συκέας, τὴ Μονεμβασία, τὴ Νεάπολη, τὸ Σπήλαιο Καστανιάς, τὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Τεσσαράκοντα Σπάρτης, τὸ Γύθειο καὶ τὰ σπήλαια Διροῦ Μάνης. Τὴν ὄλη εὐθύνη τῆς φιλοξενίας εἶχε ὁ ἐφημέριος Μυστρά π. Λάζαρος Σκάγκος.

ΕΚΔΗΜΙΑ Π. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΚΟΥΡΚΟΥΛΗ

Σὲ ἡλικία 91 ἐτῶν ἀπεβίωσε τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου 6 Αὐγούστου 2016, ὁ συνταξιῶχος κληρικὸς τῆς Ἱεραῖς Μητροπόλεώς μας π. Ἀριστοτέλης Κουρκούλης. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τελέσθηκε τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 7 Αὐγούστου, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Παπαδιανίκων, προεξάρχωντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ πλειάδας κληρικῶν ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας καθὼς καὶ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος. Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας στὸν ἐπικήδειο λόγο του ἐπισήμανε τὴ βαθιὰ πίστη τοῦ ἐκλιπόντος στὸ Θεό, τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορὰ του ἐπὶ σαράντα δύο συναπτὰ ἔτη στὴν Ἑνορία Παπαδιανίκων. Ὁ αἰόιδιμος π. Ἀριστοτέλης Κουρκούλης, τοῦ Χαραλάμπους καὶ τῆς Εὐτυχίας, γεννήθηκε στίς 26 Ὀκτωβρίου 1925 στὰ Φούτια Μονεμβασίας. Ἐνυμφεύθη στίς 24 Ἰουνίου 1954, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Παύλου Ἀθηνῶν, τὴν Εὐγενία Τρουφάκου μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησαν δύο τέκνα, τὸν Δημήτριο καὶ τὴν Εὐτυχία. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Φροντιστήριον Κορίνθου. Χειροτονήθηκε διάκονος, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελιστρίας Σπάρτης, στίς 15 Ὀκτωβρίου 1954, καὶ πρε-

σβύτερος, στὸν ἴδιο Ναὸ, στίς 23 Νοεμβρίου 1954, ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Διονύσιο Δάφνο. Ἀπὸ τότε ὑπηρέτησε τὴν ἑνορία Παπαδιανίκων ἕως τὶς 30 Ἰουνίου 1996, ὁπότε καὶ συνταξιοδοτήθηκε. Ἦταν Πνευματικὸς ἀπὸ τὸ 1958. Στίς 12 Νοεμβρίου 2003 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος τοῦ ἀπένειμε τὸ ὀφίκκιό τοῦ πρωτοπρεσβύτερου, ἀναγνωρίζοντας τὴν πολυετῆ, εὐδόκιμη καὶ καρποφόρα γιὰ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα ἱερατικὴ διακονία του. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του.

ΜΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΕΟΡΤΑΣΕ Η Ι.Μ ΖΕΡΜΠΙΤΣΗΣ

Με ἐκκλησιαστική λαμπρότητα καί παρουσία πλήθους πιστῶν ἀπό τήν εὐρύτερη περιοχή ἡ ἱστορική Ἱερά Μονή Ζερμπίτσης ἐόρτασε τήν Ἀπόδοση τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεομήτορος. Τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 22 Αὐγούστου 2016 τελέσθηκε Μέγας Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου. Στόν πάντα μελίρρυτο καί μεστό μηνυμάτων λόγο του, ὁ Σεβασμιώτατος ἔκανε ἀναφορά στή διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ γιά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἐπίσης μίλησε γιά τήν ἀπεικόνιση τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στίς Ἱερές εἰκόνες καί γιά τοὺς πολλαπλοὺς συμβολισμοὺς πού ἐμπεριέχονται στή συγκεκριμένη ἀγιογράφηση. Ἐν συνεχείᾳ ἔγινε περιφορά τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο στοὺς τάφους τῆς ἀείμνηστης Ἡγουμένης Παρθενίας καί τοῦ αἰοιδίμου Γέροντος Παύλου. Τὴν Τρίτη 23 Αὐγούστου 2016, κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, τελέσθηκε ὁ Ὅρθρος καί στή συνέχεια ἡ Πανηγυρική Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου. Ἀκολούθησε λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς πανηγύρεως προσφέρθηκε κέρασμα κατὰ τὴ μοναστηριακὴ τάξη.

Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΕΠΙ 62 ΧΡΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟ Π. ΝΙΚΟΛΑΟ ΤΖΩΡΤΖΗ

Τὸ πρῶτ τῆς Κυριακῆς 21 Αὐγούστου 2016 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος

ἱερούργησε στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στό Κυπαρίσσι Ζάρακος. Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς Θείας Λειτουργίας τίμησε μὲ ἔπαινο τὸν ἐκ Κυπαρισσίου καταγόμενο διάκονο π. Νικόλαο Τζώρτζη, γιά τὸ ἦθος του καί τὴν ἐπὶ 62 χρόνια ἄοκη καί καρποφόρα προσφορά του στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ διάκονος π. Νικόλαος εὐχαρίστησε συγκινημένος τὸν Σεβασμιώτατο γιά τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ, ἀλλὰ καί γιά τὴν ἀγάπη καί καθοδήγηση πού τοῦ ἔχει προσφέρει κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μακρόχρονης πνευματικῆς τους σχέσης. Τὸν λόγο πῆραν ἐπίσης ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. καί Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Μολάων π. Γεράσιμος Πετρολέκας καί ὁ ἐφημέριος τῆς ἐνορίας π. Χαράλαμπος Βέζος, ὁ ὁποῖος προσέφερε στόν τιμῶμενο ἕνα ἀναμνηστικὸ δῶρο ἐκ μέρους τῆς Ἐνορίας. Ὁ π. Νικόλαος γεννήθηκε στό Κυπαρίσσι Λακωνίας καί ἀπὸ μικρὴ ἡλικία ἡ μακαριστὴ μητέρα του, πού ἦταν ἐκπαιδευτικὸς, τὸν ἐπέδωσε στὴ πνευματικὴ καί ἐκκλησιαστικὴ φροντίδα τοῦ ἐπίσης μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα τοῦ

Α', πού καταγόταν ἀπό τόν Χάρακα Λακωνίας. Μετά τή μοναχική του κουρά στήν Ἱερὰ Μονή Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Πάτμου, χειροτονήθηκε στή Θεσσαλονίκη στόν πρῶτο βαθμὸ τῆς ιερωσύνης σὲ ἡλικία 22 ἐτῶν στόν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀχειροποιήτου καὶ ὑπηρέτησε πιστὰ τὸν γέροντά του, Μητροπολίτη Παντελεήμονα, τόσο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀρχιερατικῆς του ποιμαντορίας στή Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, ὅσο καὶ στὰ δύσκολα χρόνια πού ἀκολούθησαν γιὰ ἐκεῖνον καὶ τὴ συνοδεία του, μέχρι καὶ τῆς τελευτῆς του. Μὲ προτροπὴ τοῦ τότε ἐπίσης πνευματικοῦ του ἀδελφοῦ π. Δημητρίου Γρόλλιου μετέβη στὸ Στρασβοῦργο καὶ ἀκολούθως στὸ Μόναχο, ὅπου καὶ ὑπηρετήσε ἐπὶ δεκαετίες τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Γερμανίας ὡς Διάκονος καὶ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα Μονάχου ὡς θεολόγος ἐκπαιδευτικὸς. Δὲ θέλησε ποτὲ νὰ χειροτονηθεῖ πρεσβύτερος, μένοντας πιστὸς στή χειροτονία του ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα τὸν Α'.

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Ἀπόλυτα ἐπιτυχημένη ἦταν καὶ ἡ φετινὴ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴ τῶν ὁμογενῶν μας πού πραγματοποιήσε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, το ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης 18 Αὐγούστου 2016, στόν περίβολο τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης. Ἡ συμμετοχὴ ἦταν μεγάλη, ἐνῶ ἐκπροσωπήθηκαν δεκάδες ὁμογενειακοὶ

σύλλογοι ἀπ' ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς Γῆς. Τοὺς ἀποδήμους ὑποδέχθηκε ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ἰδρύματος π. Ἰωάννης Προφύρης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ πολυποϊκὸ φιλανθρωπικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Στὴ συνέχεια, τὸν λόγο πῆρε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος ἐκφράζοντας ἀρχικὰ τίς εὐγνώμονες εὐχαριστίες του πρὸς ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς, γιὰ τὴν ἔμπρακτη καὶ συνεπῆ ἀγάπη καὶ στήριξη τὴν ὁποία ἐπιδεικνύουν τὴν κρίσιμη αὐτὴ περίοδο πρὸς τὰ Ἰδρύματα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ὥστε αὐτὰ νὰ συνεχίζουσαν νὰ προσφέρουσαν ἀπρόσκοπτα τίς ὑπηρεσίες τους πρὸς τοὺς ἐμπερίστατους συνανθρώπους μας. Παράλληλα, τοὺς διαβεβαίωσε ὅτι ἡ διαχείριση τῆς πολύτιμης προσφορᾶς τους γίνεται μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ σύνεση. Ἐπίσης, εὐχήθηκε νὰ συνεχίσουσαν νὰ προσδεύουσαν μὲ ὁδηγὸ τους τὴν Ὁρθόδοξη πίστη, κάνοντας ὑπερήφανους καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνες πού τοὺς καμαρώνουσαν ἀπὸ τὴν Πατρίδα. Κατακλείοντας τὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν κ. Ζαχαρία Καρούνη, τὸν ὑποδιευθυντή, τοὺς καθηγητὲς καὶ μαθητὲς τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Σπάρτης, πού ἀφιλοκερδῶς ὁμόρφυναν τὴν ἐκδήλωση μὲ τὸ μουσικὸ τους πρόγραμμα, καθὼς καὶ τὸν Διευθυντή, τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων καὶ τίς πολλὲς ἐθελόντριες κυρίες πού βοήθησαν στή διοργάνωση τῆς βραδιάς. Ἐκ μέρους τῶν ὁμογενῶν μίλησε ὁ κ. Θεόδωρος Περδικόγιαννης, ὁ ὁποῖος

κατάγεται ἀπό τή Δαιμονιά. Ἀρχικά εὐχαρίστησε γιά τήν εὐγενική πρόσκληση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐνῶ ἀναφέρθηκε μέ θερμά λόγια στήν προσωπικότητα καί τὸ πλούσιο ἔργο τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας, ὑπογραμμίζοντας τή βαθιά πνευματική σχέση πού ἔχει «κτιστεῖ» μεταξὺ αὐτοῦ καί τοῦ ὁμογενειακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Στὴ συνέχεια, μίλησε γιά τὴν ἀξία τῆς προσφορᾶς καί τὴν ψυχική εὐφορία πού ἀντλεῖ ὁ κάθε Χριστιανὸς ἀπὸ αὐτή. Ὁλοκληρώνοντας τόνισε ὅτι οἱ ἀπόδημοι θὰ στέκονται πάντα στὸ πλευρὸ τῆς Πατρίδας μέ τὴν ἐλπίδα νὰ καταφέρει σύντομα νὰ ὀρθοποδήσει. Ἀκολούθησε ἓνα εὐχάριστο μουσικὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὸν καταξιωμένο συμπατριώτη μας κ. Ζαχαρία Καρούνη καί τοὺς συνεργάτες του. Στὸν ἐπίλογο τῆς βραδιάς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας προσέφερε ὡς εὐλογία σὲ κάθε ὁμογενῆ ἓνα ἀναμνηστικὸ δῶρο.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΙΟΥ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΧΙΑΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μέ τὴν προσήκουσα ἐκκλησιαστική εὐλάβεια ἐορτάσθηκε στὴ Χίο ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος. Ἐφέτος τοὺς ἐορτασμοὺς λάμπρυνε ἡ παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, ὁ ὁποῖος καί προεξῆρχε ὄλων τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, προσκεκλημμένος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Κατὰ τὸν Μέγα Ἑσπερινὸ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί

Οἴνουσσῶν κ. Μᾶρκος ἐπέδωσε στὸν σεπτὸ Ποιμενάρχη μας τὴν ἀνώτατη διάκριση τῆς Χιακῆς Ἐκκλησίας, τὸν Σταυρὸ τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου μετὰ διπλώματος, χαρακτηρίζοντας τὸν Ἱεράρχη τῆς Λακωνίας ὡς «πεπλουτηκότα νοῦ Χριστοῦ τῆ καθαρᾶ πολιτεία του» γιά τὸ πνευματικὸ του ἔργο καί ὡς «σύνοικο καί φίλο τῆς ἐλεημοσύνης» γιά τὸ φιλανθρωπικὸ Του ἔργο. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κηρύσسونτας τὸν Θεῖο λόγο εἶπε: «Τί θὰ ποῦν σὲ αὐτὴ τὴ νέα γενιά πού χθὲς ξεκίνησε ἀπὸ τὴ χώρα μέ τὰ πόδια καί ὄλη τὴ νύχτα περπατοῦσε, γιά νὰ ἐναποθέσει τὸν εὐλαβικὸ ἀσπασμὸ της στὴ θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Ἁγίας; Θὰ ἤθελα πρὸς ὄλους αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους πού διάκεινται ἐχθρικά πρὸς τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀπευθύνω ἓνα ἐρώτημα. Κύριοι ἀγωνίζεστε νὰ περιθωριοποιήσετε τὴν Ἐκκλησία καί τὴν Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ πῶς θὰ σβήσετε τὸν Χριστὸ στὰ βάθη τῶν αἰώνων;», γιά νὰ καταλήξει στὴ φράση τοῦ Πασκάλ ὅτι «εἶναι πιὸ ἐφικτὸ νὰ θεμελιωθεῖ φρούριο στὸν ἀέρα μέ ἄμμο, παρὰ νὰ ὑπάρξει βιώσιμη κοινωνία χωρὶς πίστη στὸν Θεό». Ἀκολούθησε πάνδημη λιτανεία τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης με τὴ συμμετοχὴ τῶν Ἀρχῶν τῆς Νῆσου καί πλήθους πιστῶν.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον 2016

Ἐ λ ε ι τ ο ύ ρ γ η σ ε τὴν 5ην εἰς τὴν ἐνορίαν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ προέστη τοῦ καθιερωμένου μνημοσύνου τῶν σφαιγιασθέντων ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, τὴν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νίκωνος ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα (Ἀγρυπνία) τὴν 9ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀναλήψεως Σπάρτης, τὴν 11ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ Συμφερουπόλεως, τὴν 12ην εἰς τὸ Συκαράκιον, τὴν 17ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Ἐγκαίνιων τοῦ Ναοῦ) τὴν 19ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος Σελλασίας, τὴν 20ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος Νεαπόλεως καὶ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας, τὴν 22αν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σιμωνόπετρας τοῦ Ἁγίου Ὁρους τὴν 26ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Καρακάλου, τὴν 30ὴν εἰς τὸ πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἱερᾶς Μονῆς Γόλας.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀναλήψεως Ἐλαίας, τὴν 19ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Τριάδος Ξηροκαμπίου, τὴν 22αν, 23ην, 24ην, 25ην, 26ην εἰς τὰς Ἱερᾶς Μονὰς Βατοπαιδίου, Ἰβήρων, Σιμωνόπετρας, Ἰβήρων καὶ Καρακάλου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὴν 28ην εἰς τὸ πανηγυρίζον παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τριασάγιον πρὸ τῆς προτομῆς τοῦ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, τὴν 29ην εἰς τὸν Γούναρην καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τῆς χοροστασίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 11ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Θέκλης Ἀμυκλῶν τὸν γάμον τοῦ Χαραλάμπους Καζατζίδη καὶ τῆς Αἰκατερίνης-Ἐλένης Γκάτσου.

Ἐ β ᾶ π τ ι σ ε τὴν 18ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Κυριακῆς Ριβιωτίσσης τὸν υἱὸ τοῦ Κων/νου καὶ τῆς Σταυρούλας Πρεκεζέ, εἰς τὸ ὄποϊον ἐδόθη τὸ ὄνομα Εὐάγγελος-Φίλιππος.

Π ρ ο ἔ σ τ η τὴν 7ην εἰς Πελλάναν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τῆς Ἀφροδίτης Ρασσαῖ, τὴν 17ην εἰς Πικουλιάνικα τῆς κηδείας τοῦ Κυριάκου Μπουγάδη, Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, καὶ τὴν 18ην εἰς Ἀνώγεια τοῦ Μνημοσύνου τοῦ Γεωργίου Κόνιαρη, πατρός τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας.

Ἐ ν ε κ α ι ν ῖ ᾱ σ ε τὴν 6ην τὸ 12ον Νηπιαγωγεῖον Σπάρτης.

Ὡ ρ κ ι σ ε τὴν 10ην τοὺς Νεοσυλλέκτους στρατιώτας τῆς Γ' ΕΣΣΟ εἰς τὸ ΚΕΕΜ Σπάρτης.

Π ρ ο ἡ ὄ ρ ε υ σ ε τὴν 13ην συνεδριάσεως τοῦ ΔΣ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων καὶ τὴν 14ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐ π ε σ κ ἔ φ θ η διὰ λόγους προσκυνηματικούς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀπὸ 21 μέχρι 27 Ἰουλίου καὶ συγκεκριμένως τὰς Ἱερὰς Μονὰς Δοχειαρίου, Σιμωνόπετρας, Βατοπαιδίου, Ἰβήρων, Καρακάλου, Σκήτη Προφήτου Ἥλια, Σκήτη Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τὰς Ἱερὰς Μονὰς Σουρωτῆς καὶ Ἁγίου Ἀρσενίου.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον 2016

Ἐ λ ε ι τ ο ύ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων τοῦ Γηροκομείου Σπάρτης, τὴν 7ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ, τὴν 8ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τῶν Κατασκηνώσεων Παλαιοκάστρου, τὴν 9ην εἰς τὸν

πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος (ἐπέτειος ἐγκαίνιων) Ἐλαφονήσου καὶ προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνσωματώσει τῆς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν 10ην εἰς Πελλάναν, τὴν 17ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρίνης Γεωργιτσίου, τὴν 20ὴν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἡλίου Λογκανίκου, τὴν 22αν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μαρκέλλης Χίου, προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Μάρκου, τὴν 23ην εἰς Βελλιές, τὴν 24ην εἰς τὸν Γούναρην, τὴν 26ην εἰς Μολάους ἐπὶ τῇ τοπικῇ πανηγύρει, τὴν 27ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης καὶ τὴν 31ην εἰς Βρονταμᾶν.

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τὴν 6ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Κυριακῆς Μονεμβασίας, τὴν 7ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Προκοπίου τῶν Κατασκηνώσεων Νεαπόλεως, τὴν 12ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν στὸν οἰκισμὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου Δαιμονιάς, τὴν 16ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρίνας Συκαρακίου, τὴν 19ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἡλίου τῶν Κατασκηνώσεων Ταυγέτης καὶ τὴν 22αν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης Χίου, τὴν 25ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Σκάλας καὶ τὴν 26ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης.

Ἡ ὑλόγησε τὴν 9ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τὸν γάμον τοῦ Δημητρίου Λιάπη καὶ τῆς Χριστίνας Κλημαντίρη καὶ τὴν 23ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καλαμάτας τὸν γάμον τοῦ ἐγγονοῦ του Γεωργίου Γαλανοπούλου καὶ τῆς Ἰωάννας καὶ τὴν 31ην εἰς Ἀγόριανη τὸν γάμου τοῦ Θεοδώρου Κωστοπούλου, υἱοῦ τοῦ ἐφημερίου π. Ἀνδρέου καὶ τῆς Ἑλένης Μπόγρη.

Ἐβάπτισε τὴν 16ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν

Ζερμπίσης, τὸ τέκνον τοῦ Ἱερέως Ἰωάννου Καστρῆ καὶ τῆς Μελπομένης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδόθη τὸ ὄνομα Κωνσταντίνος.

Προέστη τὴν 2αν εἰς Βρονταμᾶ τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ Διαμαντῆ Φαρλέκα, τὴν 5ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς κηδείας τῆς Γεωργίας Κούτσαρη καὶ τὴν 13ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς κηδείας τῆς Ἀγγελικῆς Παπαδολιᾶ-Κουμάνταρου καὶ τὴν 13ην μετ' ἄλλων ἀρχιερέων εἰς Πετράλωνα Μεσσηνίας τῆς κηδείας τοῦ Ἰωάννου Κατσιάρα, τὴν 29ην εἰς Κροκεάς ἐπικηδείου δεήσεως τοῦ Λεωνίδου Ρίτσου καὶ τὴν 31ην εἰς Τραπεζοντὴν τῆς κηδείας τοῦ Κων/νου Μπόνου. Ἐπίσης προέστη τὴν 23ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πόλεως.

Ἐνεκκίνησε τὴν 10ην εἰς Παλαιοπαναγιάν τὸ Ἐνοριακὸν Κέντρον, τὸ ὁποῖον ἐξ ὀλοκλήρου εἶναι ἔργον τοῦ ὁμογενοῦς Νικολάου Σαραντάκου.

Παρέστη κατὰ τὰ Θυρανοίξια τοῦ ἀνακαινισθέντος καὶ συντηρηθέντος Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν τὴν 2αν κατὰ τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὴν 3ην κατὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

Ἐπεσκέφη κατ' ἐπανάληψιν τὰς κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ τοῦ Ταυγέτου καὶ ὠμίλησε στὰ 500 κατασκηνωτῶν ἐπικαίρως.

Ἐπίσης συνητήθη προκατασκηνωτικῶς μετὰ 90 στελέχη καὶ ἔδωκε ὁδηγίας διὰ τὸ ἔργον τους.

Ὡσαύτως συνητήθη μετὰ ἐκδρομεῖς ἀπὸ Κατερίνης καὶ ἄλλα διαμερίσματα τῆς χώρας μας, ἐνῶ τὴν 5ην συνητήθη μετὰ τοὺς Ἱεροδιδασκάλους τῆς Ἑλλάδος οἱ ὁποῖοι ἐφέτος ἐπραγματοποίησαν τὸ Συνέδριόν τους εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τὸν Μυστράν.

Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον 2016

Ἐλετήρησε τὴν 6ην εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως εἰς

τόν Φάρον Κροκεῶν, τὴν 7ην εἰς τὴν Ἀπιδεάν, τὴν 13ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Καστρίου, τὴν 14ην εἰς τὴν Κρεμαστήν, τὴν 15ην εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου Περιβολίων, τὴν 20ὴν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσης, τὴν 21ην εἰς Κυπαρίσιον Ζάρακος, τὴν 23ην εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσης, τὴν 24ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου Γεωργιτσίου, τὴν 26ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ Πισταμάτων, τὴν 27ην εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου Βλαχιώτη, τὴν 28ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ τὴν 31ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἱέρακος ἐπι τῆ τριακοστῆ ἕκτη ἐπετειῶ τῆς εἰς Μητροπολίτην Χειροτονίας του.

Ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν Παρακλητικὸν Κανόνα τὴν 1ην εἰς Γοράνους, τὴν 2αν εἰς Ταυγέτην, τὴν 3ην εἰς Μαγούλαν, τὴν 5ην εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως τῆς ὁμωνύμου ἑνορίας, τὴν 7ην εἰς τὸ Παραδείσι Νεαπόλεως, τὴν 8ην εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον Βοιῶν, τὴν 9ην εἰς τὰ Λιρά, τὴν 10ην εἰς τὴν Παλαιοπαναγιάν, τὴν 11ην εἰς τὸ Λευκόχωμα, τὴν 12ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, τὴν 14ην εἰς Ἀγόριανην, τὴν 21ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Βασσαρᾶ, τὴν 22αν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσης, τὴν 23ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ τοῦ Β΄ Κοιμητηρίου Σπάρτης, τὴν 26ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου Ἀνωγείων καὶ τὴν 28ην εἰς τὸν Μυστράν.

Προέστη τὴν 7ην εἰς Παπαδιάνικα τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας τῆς κηδείας τοῦ Συνταξιούχου Ἐφημερίου π. Ἀριστοτέλους Κουρκούλη, τὴν 22αν εἰς Λάχι τῆς κηδείας τοῦ Ἰωάννου Μηνόγιαννη, πατρὸς τῆς Πρεσβυτέρας Χρυσούλας Ι. Προφύρη, τὴν 23ην εἰς Λιρά τῆς κηδείας τοῦ Βασιλείου Λεγάκη, πατρὸς τοῦ Ἐφημερίου Πακίων Παναγιώτου Λεγάκη,

τὴν 24ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νίκωνος τῆς κηδείας Αἰκατερίνης Σταθοπούλου, τὴν 28ην εἰς Δαφνὶ τῆς κηδείας τοῦ Παναγιώτου Μανωλάκου καὶ τὴν 30ὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης τῆς κηδείας τοῦ Ἀθανασίου Ραχιώτη, Θεολόγου, Γυμνασιάρχου καὶ λαϊκοῦ ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ ὑλόγησε τὴν 20ὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νίκωνος τὸν γάμον τοῦ Γεωργίου Τσιάγκρα καὶ τῆς Βασιλικῆς Γιαννοπούλου καὶ τὴν 27ην εἰς Χρύσαφα τὸν γάμον τοῦ Χρήστου Γαλανοπούλου καὶ τῆς Σταυρούλας Κωνσταντάκη, θυγατρὸς τοῦ Ἐφημερίου τῆς ἑνορίας π. Νικολάου.

Ἐνεκαινίασε τὴν 6ην τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου τῆς ἑνορίας Ποταμιᾶς.

᾽Ωρκισε τὴν 5ην εἰς τὸ ΚΕΕΜ Σπάρτης τοὺς Νεοσυλλέκτους τῆς Δ΄ ΕΣΣΟ 2016.

Ἐχειροθέτησε τὴν 5ην εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τὸν πολύτεκνον πατέρα, λαμπρὸν Ἱεροψάλτην καὶ Λογιστὴν κ. Σοφοκλῆ Κουτσογιαννόπουλον εἰς Ἀναγνώστην, τὴν δὲ 26ην εἰς Ἀνώγεια τὸν τελειόφοιτον Λυκείου, ἑνάρετον καὶ καλλίφωνον νέον Παναγιώτην Χριστοφυλάκον.

Ἐπραγματοποίησε τιμητικὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν τὴν 18ην εἰς τὸν αὐλειὸν χώρον τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων πρὸς τιμὴν τῶν ὁμογενῶν μας.

Πρόδρεσε τὴν 11ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Παρέστη τὴν 30ὴν εἰς τὸ Πάπαρι Τριτόλεως κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆ ἑορτῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας κ. Ἀλεξάνδρου.

Κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας καὶ ἐργασίμους ὥρας ἐδέχθη εἰς τὰ Γραφεῖα Ἐκκλησιαστικᾶ Συμβούλια, Κληρικούς, λαϊκοὺς, φοιτητάς, ὁμογενεῖς καὶ ἐπεσκέφθη πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ συμπαράστασιν ἀσθενεῖς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ πενθοῦντας εἰς τὰς οἰκίας των.

*Από την 34η Πανελλήνια Συνάντηση Ιεροδιδασκάλων
πού πραγματοποιήθηκε στο Μυστρά (6/7/2016)*

Από την τιμητική εκδήλωση για τούς όμογενείς (Άσυλο Ανιάτων 18/8/2016)

*Από τη συμμετοχή του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εύσταθίου στην πανήγυρη
της Αγίας Μαρκέλλης τής Χιοπολίτιδος (Χίος 22/7/2016)*

Άπο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας Παλαιοπαναγιάς (10/7/2016)